

**ΙΟΥΝΙΟΥ ΚΗ΄
ΜΕΘΕΟΡΤΑ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ
ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ
ΚΑΙ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΓΥΡΩΝ ΚΥΡΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἴστῶμεν στίχ. στ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεοφόρε Κύριλλε, ἀκολουθήσας Χριστῷ, τῷ Θεῷ ἐκ νεότητος, ἀρετῶν ἐξήνησας, μυστικῶς τὴν εὐπρέπειαν, καὶ Ἱεράρχης, ψήφω τοῦ Πνεύματος, τῆς Ἐκκλησίας, σοφὸς γενόμενος, ἐν μαρτυρίου σου, τῷ καιρῷ ἀπέδωκας εἰς ἑκατόν, τὸν καρπὸν μακάριε· διὸ τιμῶμέν σε.

Πάτερ θεοφόρε Κύριλλε, Ἀλεξανδρείας ποιμὴν, ἀνεδείχθης οὐράνιος, Κωνσταντινουπόλεως, Πατριάρχης σεβάσμιος, τῶν Ὁρθοδόξων, θεῖος διδάσκαλος, καὶ Ἐκκλησίας, μέγας ὑπέρμαχος, Μάρτυς στερέμνιος, θράσος τροπασάμενος τυραννικόν· διὸ πάντες σήμερον, σὲ μακαρίζομεν.

Πάτερ θεοφόρε Κύριλλε, μαρτυρικαῖς καλλοναῖς, τὴν στολὴν σου ἐφαίδρυνας, καὶ ζωῆς πρὸς θάλαμον, αἰωνίου κατέπαυσας, ἔνθα τὰ ἔπαθλα, κομιζόμενος, καὶ ἀνεσπέρου, δόξης πληρούμενος, πρέσβευε πάντοτε, τῷ σὲ στεφανώσαντι ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀνευφημούντων σου, τὰ κατορθώματα.

Καὶ τῶν Ἁγίων Ἀναγύρων γ΄ ἐκ τοῦ Μηναίου.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Πνευματικὴ πανήγυρις, σήμερον ἀδελφοί· σκιρτάτω ἢ κτίσις, χορευέτω ἢ Ἐκκλησία· συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς, ὁ μακάριος Κύριλλος, τὸ οὐράνιον τῆς εὐσεβείας κειμήλιον, ὁ τῆς πίστεως προστάτης καὶ πρόμαχος, τοῦ Ἡρακλείου ὁ γόνος, τῆς Ἀγκαράθου ὁ βλαστός, Ἀλεξανδρείας ὁ ποιμὴν, καὶ Κωνσταντινουπόλεως ὁ πρόεδρος· ὁ ἐν Ἱεράρχαις θαυμάσιος Μάρτυς, ὁ ταπεινώσας τυράννων τὸ φρύαγμα, καὶ στερέωσας Ὁρθοδόξων τὸ φρόνημα. Αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασιλείον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω τοίνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Εἵσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν πιστοί, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, τὸν Ἱεράρχην Χριστοῦ, Κύριλλον τὸν ἔνδοξον, τὸν διαπρέψαντα, ποιμασίας χαρίσμασιν, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ καλῶς ἀθλήσαντα, ὑπὲρ τῆς πίστεως, χαίροις πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶντες, τῶν Πατριαρχῶν εὐκοσμία, καὶ Μαρτύρων θεῖον ἐγκαλλώπισμα.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ὁ ἄλος ἀνακείμενος Θεῶ, τῷ Παμβασιλεῖ παιδιόθεν, Κύριλλε Πάτερ σοφέ, σκευὸς ἀναδέδειξαι, σεπτὸν τοῦ Πνεύματος, καὶ δι' ἔργων καὶ λόγων σου, τῆς τῶν Ὁρθοδόξων, ποιμνῆς ἀνηγόρευσαι, ποιμὴν χρηστότατος. Ὅθεν καὶ τυθεὶς ὑπὲρ ταύτης, τῷ Χριστῷ παρέστης πρεσβεῦων, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε ἐν ἄσμασιν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Δόκιμος ἐργάτης γεγονώς, σὺ τοῦ μυστικοῦ ἀμπελῶνος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὥφθης καλλιέριμα, Θεῶ εὐπρόσδεκτον, καὶ αὐτοῦ εἰσελήλυθας, ἐν τῇ βασιλείᾳ, διαλάμπων στίγμασι, τοῦ μαρτυρίου σου. Ὅθεν παρῆρησιαν ὡς ἔχων, Κύριλλε παμμακάκαρ ἐξαίτει, ἔλεος καὶ χάριν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα. ᾠχος δ'.

Ἱεραρχίας τὸν θρόνον, ταῖς ἀρεταῖς κατακοσμήσας, τοῦ μαρτυρίου αἴγλη κατελαμπρύνθης, Ἱερομάρτυς Κύριλλε· ὅθεν νῦν ἐν οὐρανοῖς, τὰ ἔπαθλα τῶν πόνων κομιζόμενος, καὶ ἀθανάτου δόξης ἀξιούμενος, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴ κ' παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φύλαττε, Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν φωστῆρα τῆς Κρήτης, Ἀγκαράθου τὸν ὄρηκα, τῆς Ἀλεξανδρείας ποιμένα, Βυζαντίου τὸν πρόεδρον, τὸν θεῖον δεῦτε Κύριλλον πιστοί, ὡς πρόμαχον τῆς πίστεως στερρόν, καὶ Μαρτύρων θεοδόξαστον κοινωνόν, τιμήσωμεν ἐκβοῶντες· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐν ὑψίστοις εὐκλεῶς, δοξάσαντί σε Ἄγιε.

Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες· εἷς τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ Ἱερομάρτυρος καὶ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ἐκ τοῦ Μηναίου. Κανὼν τοῦ Ἱερομάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε· «Ὑμνεῖ σε Πάτερ ὁ ὁμώνυμος πόθῳ. Κυρίλ(λ)ου».

Ἰδιὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ὑμνολογίας σοι πιστοὶ προσάγομεν, Κύριλλε Πάτερ σοφέ, τῷ ἐν Πατριάρχαις, γερασφόρῳ Μάρτυρι, τῷ ἀληθῶς ποιμάναντι, τὴν Χριστοῦ ἐκλογάδα, καὶ ὑπὲρ ταύτης ἀθλήσαντι, καὶ ἐχθρῶν ὀφρὸν ταπεινώσαντι.

Μένει σου Πάτερ τὸ σεπτὸν μνημόσυνον, ἐν γενεαῖς γενεῶν· σὺ γὰρ παιδιόθεν, τῷ Χριστῷ ἐπόμενος, δικαιοσύνης Κύριλλε, ἐπερίσσευσας ἔργους, καὶ ὡσπερ φοῖνιξ ἐξήνησας, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑψίκομος.

Νίκης τὸ στέφος τοῦ Χριστοῦ ἀπέλαβες, τῇ ζωηφόρῳ χειρί, ὡς Ἱερομάρτυς, στεφηφόρος Κύριλλε, καὶ μετὰ δόξης ἔδραμες, Παραδείσου εἰς πλάτος, ἔνθα χορεύεις δεόμενος, ὑπὲρ τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Εἴλπεις τοῦ κόσμου, τῶν πιστῶν βοήθεια, καὶ προστασία καλή, τῶν κινδυνευόντων, Θεοτόκε Πάναγνε, μητροπρεπῶς ικέτευε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βοώντων σοι· Χαῖρε τοῦ Θεοῦ νύμφη ἄφθορε.

Ἦμιδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Γέρευσας Κύριλλε, ἐπὶ τῆς γῆς ὡσπερ Ἄγγελος, καὶ προσφορά, διὰ μαρτυρίου, τῷ Θεῷ προσενήνεξαι.

Σοφίαν κτησάμενος, δι' ἀρετῆς Πάτερ Κύριλλε, τοὺς εὐσεβεῖς, πρὸς Εὐαγγελίου, τὴν ὁδὸν καθωδήγησας.

Εἴκθρεψας τὴν ποιμνὴν σου, ταῖς διδασκαλαῖς Πάτερ Κύριλλε, ὑπὲρ αὐτῆς, γέγονας θυσία, τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Πανύμνητε, τὸν Λυτρωτὴν ἢ κύησασα, τοῦτον θερμῶς, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς αἰνοῦντας τὴν δόξαν σου.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀλεξανδρείας ὁ σοφὸς ἀρχιθύτης, Βασιλευούσης ὁ λαμπρὸς κυβερνήτης, Πατριαρχῶν ὁ Κύριλλε, ἡ θεία καλλονή, ἀρετῶν κοσμούμενος, μυστικῇ εὐκοσμία, τοῦ Χριστοῦ τοῖς στίγμασιν, ἱερῶς ἐλαμπρύνθη· ὃ καὶ πρεσβεύεις Πάτερ ἐκτενῶς, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ἐκ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.

Ἦμιδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Ἀἰσματικῶς, ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, Ἱεράρχα, Κύριλλε τιμῶντές σε, ὅτι Χριστοῦ, Πάτερ τὸν Σταυρόν, βαστάσας ἐπ' ὤμων, τὴν τεθλιμμένην ἐβάδισας· διὸ χαρᾶς μετέχων, τῶν Δικαίων ἐν πόλῳ, τῶν πιστῶν ὑμνητῶν σου μνημόνευε.

Τὴν ἀρετὴν, σύνοικον ἔχων ἐν βίῳ σου, τῆς σοφίας, ἔβλυσας χαρίσματα, ὡς ποταμός, Κύριλλε σεπτός, ψυχὰς καταρδεύων, τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος, καὶ ταῦτας καρπογόνους, ἀρετῶν εὐφορία, ἐργαζόμενος Πάτερ ἀοίδιμε.

Ἐχων ἐν σοί, τοῦ Παρακλήτου τὴν δύναμιν, ἀντετάξω, τοῖς ἐχθροῖς τῆς πίστεως, μὴ πτοηθεῖς, θλίψεις χαλεπὰς, κινδύνους, διώξεις, ὑπερορίας καὶ θάνατον· ἀνθ' ὧν Κύριλλε Πάτερ, τῶν Ἁγίων ἐκτήσω, τὴν ἀείφωτον ὄντως λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ρ' άβδω τής σής, θείας προνοίας και χάριτος, σωτηρίου, πρὸς νομήν με ἴθυνον, Κόρη Ἀγνή, τὸν ἁμαρτιῶν, ἐν ταῖς ἀνοδίαις, περιπλανώμενον ἄνθρωπον, ποιῶσα μοι εὐθείας, μετανοίας τὰς τρίβους, ὡς φιλεῦσπλαγχνος Μήτηρ ὑπάρχουσα.

Ἦιδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὁλβον ἱερόν, Ἡρακλείου πόλις ἔχει σε, Πάτερ Κύριλλε, και χαίρει ἐπὶ σοί, ὡς βλαστόν σε αὐτῆς θεῖον μακαρίζουσα.

Ὁ πρὸς τὸν Θεόν, ἐπληρώθη Πάτερ πόθος σου· σὺ γὰρ Κύριλλε μετέστης πρὸς αὐτόν, τὴν στολήν σου ὠραΐσας δι' ἀθλήσεως.

Μύρω μυστικῶ, σὺ ἐχρίσθης θείας χάριτος· ὅθεν Κύριλλε σοφὸς Ἀρχιερεὺς, και προστάτης Ἐκκλησίας ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκίον.

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, Θεοτόκε μυστηρίων σου! ὁ Θεὸς ἐνανθρωπήσας γὰρ ἐκ σοῦ, τοῖς ἀνθρώποις σωτηρίαν ἐχαρίσατο.

Ἦιδὴ στ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ναμάτων ὄλος πλησθεῖς, Θεοῦ τῆς χάριτος Κύριλλε, καθάπερ Νεῖλος σοφέ, σὺ ἄλλος ἐπήγασας, ἀρδεύων οὐχ Αἴγυπτον, ἀλλὰ τὰς καρδίας, τῶν πιστῶν ἀειμακάριστε.

Υ' μνοῦμέν σε ἐν ὠδαῖς, Ἀλεξανδρείας τὸν πρόεδρον, τοῦ ἐν Αἰγύπτου πιστοῦ, λαοῦ τὸν ὑπέρμαχον, τὸν θράσος μετέωρον, Κύριλλε τυράννων, ἀλλοπίστων καταρράξαντα.

Μωσέα ἄλλον σοφέ, Θεοῦ ἡ χάρις ἀπέστειλε, τῷ Ὁρθοδόξῳ λαῷ, σὲ Κύριλλε ἐνδοξε, αὐτῷ καταγγέλλοντα, δι' ἔργων και λόγων, τὸ σωτήριο τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος σωματωθεῖς, ἐκ τῶν ἀχράντων αἱμάτων σου, θανάτου τε και φθορᾶς, τὸν ἄνθρωπον ἔσωσε· διὸ Θεονύμφευτε, μακαρίζομέν σε, ἐξαιτούμενοι τὴν χάριν σου.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Γ' ἐράρχης ὄσιος, τῆς Ἐκκλησίας ἐδείχθης, και Μαρτύρων στίγμασι, περιφανῶς ἐλαμπρύνθης· ἥσχυνας, ἐχθρῶν τυράννων τὴν δυναστείαν· ὕψωσας, τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ τὸ κέρας· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, Ἱερομάρτυς, Κύριλλε Πάτερ σοφέ.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον και ὁ Οἶκος τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Μηνολόγιον και Συναξάριον ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦιδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Στυλος ἐγένου Ὁρθοδόξων, τοῦ πληρώματος, ἐν χρόνοις τῆς δουλείας, ἀφειδήσας ἀνδρῶν, ματαίων τῆς κακίας, και ψευδαδέλφων Κύριλλε, θεομάκαρ τῆς μανίας.

Πᾶσα πνοή σε μακαρίζει, Πάτερ Κύριλλε, Χριστοῦ Ἱερομάρτυς· τοῦ Θεσβίτου γὰρ σύ, ἐν ζήλω διαπρέπας, τοῖς λόγοις ἐταπείνωσας, τοὺς κομποῦς τῆς ἀσεβείας.

Ὁ ἄλλος ἀγάπη τῆ κατ ἄμφω, τὴν καρδίαν σου, ὑπάρχων τετρωμένος, λογικῆς τοῦ Θεοῦ, προέστης ἐκλογάδος, καὶ ὑπὲρ ταύτης Κύριλλε, ὡς ποιμὴν καλὸς ἐτύθης.

Θεοτοκίον.

Θρόνε τοῦ πάντων Βασιλέως, καὶ παλάτιον, ζωῆς ἡγιασμένον, φωτοφόρε σκηνή, τῆς χάριτος Παρθένε, ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσόν με, τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας.

Ἦδιη η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ὡ τῆς ἀρρήτου, δόξης σου Κύριλλε Πάτερ! ἧς ἐπέτυχες ποιμὴν ὡς θεηγόρος, καὶ Ἱερομάρτυς, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Κύριλλε Πάτερ, τίς σε ἀξίως ὑμνήσει; σὺ γὰρ στίγμασι φαιδροῖς τοῦ μαρτυρίου, ἀρχιερωσύνης, ἐκόσμησας τὴν χλαῖναν.

Υἱοὶ ἀεὶ σε, Κύριλλε Πάτερ τιμῶμεν, ὅτι τύραννον ἐχθρὸν μὴ δειλιάσας, δόξης μαρτυρίου, φωτὶ κατελαμπρύνθης.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι Παρθένε, ἐκ χαλεπῶν συμπτωμάτων, καὶ παντοίων συμφορῶν καὶ νοσημάτων, τοὺς ὑπερυψοῦντας, τὸν ἄσπορόν σου τόκον.

Ἦδιη θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Γῶδὸ συναθροισθέντες οἱ εὐσεβεῖς, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε Κύριλλε, ὅτι Θεοῦ, ἐν τοῖς δικαιώμασι πορευθεῖς, ποιμαντικῶς διέπρεπας, καὶ ἐστεφανώθης μαρτυρικῶς· διὸ ἀκαταπαύστως, ἰκέτευε δοθῆναι, παραπτωμάτων ἡμῖν ἄφεσιν.

Λαμπρύνας τὴν στολὴν σου ταῖς ἀρεταῖς, καὶ φαιδρύνας Μαρτύρων τοῖς στίγμασι, Πάτερ αὐτήν, πρὸς ἀχειροποίητον εὐκλεῶς, σκηνὴν ὑψώθης Κύριλλε, ἔνθα τῷ Κυρίῳ παρεστηκῶς, τὰ κρείττονα ἐξαίτει, τῆ ποιμνῆ σου ἀπαύστως, ταῖς ἀνευδότοις ἰκεσίαις σου.

Ὁ μέγας Πατριάρχης καὶ εὐκλεῆς, τῶν Μαρτύρων ὁ θεῖος ὁμόσκηνος, ἀγγελικαῖς, νῦν χοροστασίαις ὁ ὁμιλῶν, ἰκετικῶς τὰς χεῖράς σου, ὕψωσον τῷ Κτίστη ὑπὲρ ἡμῶν, αἰτούμενος εἰρήνην, ἡμῖν καὶ σωτηρίαν, Κύριλλε Πάτερ πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Μαρία Μητηρ Θεοῦ, σὲ πλουτοῦμεν ταχεῖαν ἀντίληψιν, καταφυγὴν, σκέπην καὶ βοήθειαν κραταίαν, καὶ διὰ σοῦ σφζόμεθα, θλίψεων, κινδύνων καὶ πειρασμῶν· διὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου, Πανύμνητε τὸ Χαῖρε, ἐν κατανύξει μελωδοῦμέν σοι.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Πατριαρχῶν διέπρεπας ἐν καθέδρᾳ, καὶ μαρτυρίου δόξη κατελαμπρύνθης· ὅθεν σε ὁ Κύριος ἐδόξασε, Ὅσιε Πάτερ Κύριλλε· ὄν δωρηθῆναι δυσώπει, ἡμῖν πταισμάτων τὴν λύσιν.

Θεοτοκίον.

Τῷ ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου σαρκωθέντι, Θεοκυῆτορ κόσμου εἰς σωτηρίαν, πρέσβευε δεόμεθα ὡς εὐσπλαγχνος, ἵνα ῥυσθῶμεν Ἄχραντε, οἱ ἐπὶ σοὶ πεποιθότες, τῆς αἰωνίου γεέννης.

Εἰς τοὺς Αἴνοις

Ἰστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Εὐγε τῶν ὑπὲρ νοῦν, καμάτων σου καὶ πόνων, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, δι' ὧν ἐστεφανώθης, Ἱερομάρτυς Κύριλλε.

Νόμῳ τῷ θεϊκῷ, πανσόφως πειθαρχήσας, διδάσκαλος ἐδόθης, ποιμὴν τε καὶ προστάτης, τοῖς Ὁρθοδόξοις Κύριλλε.

Λάμπσας ταῖς ἀρεταῖς, ἐν θρόνῳ περιβλέπτῳ, ἀνέτειλας ἐκεῖθεν, φωστὴρ θεοσεβείας, τῇ οἰκουμένῃ Κύριλλε.

Πρέσβευε τῷ Χριστῷ, πολλῇ ἐν παρρησίᾳ, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, τὴν φαινήν σου μνήμην, ἐν ἐγκωμίοις Κύριλλε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Αἴσωμεν πιστοί, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἕσσωμεν, ὅτι ποιμένα γνήσιον, τῆς ποιμένης τῶν προβάτων αὐτοῦ, τὸν μακάριον Κύριλλον ἀνέδειξε· τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας κοπιάσαντα, καὶ ἀρχιερωσύνης τὴν στολήν, τοῦ μαρτυρίου τοῖς ἄθλοισι κοσμήσαντα· διὸ καὶ εὐσεβῶς ἐκβοήσωμεν· Κύριε, πρεσβείαις αὐτοῦ, παράσχου ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα· Σοὶ δόξα πρέπει, ἡ Μικρὰ Δοξολογία καὶ ἀκολουθίως τὰ πληρωτικά. Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ὁρθοδόξων ὁ λαός, τῆς Ὁρθοδοξίας τὸν ὑπέρμαχον, τιμῶμέν σε αἰοίδιμε Κύριλλε· τοῖς ἀλλοδόξοις γὰρ ἀντικατέστης, καὶ τυράννων ὄφρ' ἐξεφαύλισας, ὡς εὐσεβείας δικαιώμασι διεξάγων, τὴν λογικὴν ἐκλογάδα σου. Μακάριος εἶ, ὁ διωγμὸς καὶ θλίψεις ὑπομείνας, καὶ μαρτυρίου τοῦ κρατῆρος γευσάμενος. Παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Χριστόν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς συνήθως καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ συνήθη. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν τὸ τῆς ἡμέρας, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Στίχοι.

*Κύριλλε, τὰ ἄσματα Κυρίλλου δέχου,
Ἔλεος αἰτούμενος αὐτῷ καὶ χάριν.*